

T.C.  
DANIŞTAY  
ONÜÇÜNCÜ DAİRE  
Esas No : 2007/9916  
Karar No : 2010/4599

Davacı : Siemens Sanayi ve Ticaret A.Ş.  
Vekili : Av. Nazmi Tekin  
Ziya Gökalp Cad. No:22/27 Kızılay/ANKARA  
Davalı : Rekabet Kurumu  
Bilkent Plaza, B 3 Blok Bilkent/ANKARA  
Vekili : Av. Dr. Nagehan Özseyhan - Aynı adreste



Davanın Özeti : Davacı şirketin koordinatörlüğünde oluşturulan bayilik sistemi ve söz konusu sistem sonrası kamu alımlarında (ihalelerde) gerçekleştirilmiş olan rekabete aykırı eylemler suretiyle, 4054 sayılı Rekabetin Korunması Hakkında Kanun'un 4. maddesinin ihlâl edildiği belirtilerek, aynı Kanun'un 16. maddesinin ikinci fıkrası uyarınca idarî para cezası verilmesine ilişkin Rekabet Kurulu'nun 24.04.2007 tarih ve 07-34/349-129 sayılı kararının davacı şirkete yönelik kısımları ile davacı şirkete verilen para cezasının tahsili için tesis edilen 22.06.2007 tarih ve 2165 sayılı işlemin; önceki kararın yargı yerince iptal edilmesi nedeniyle, soruşturma sürecinin yeniden başlatılarak karar verilmesi gerektiği, bayilik sistemi için 4054 sayılı Kanun'un 5. maddesi kapsamında verilen bireysel muafiyetin dikkate alınmadığı, pazarın rekabetçi bir pazar yapısına sahip olduğu, bayilik sistemiyle rekabetin kısıtlanmadığı, ihalelerde, ihaleyi yapan kamu kurumunun daha güçlü olduğu, Kurul kararında belirtilen, ihaleye fesat karıştırma suçlamasına yönelik olarak takipsizlik kararı verildiği, ceza takdirinde hataya düşüldüğü, şirketin tüm gayri safi geliri üzerinden para cezası uygulanmasının hatalı olduğu, şirketin cezaya özgü işkolundan elde edilen ciro esas alınarak para cezası verilmesi gerektiği, ceza oranının fahiş olduğu ileri sürülerek iptali istenilmektedir.

Savunmanın Özeti : Danıştay'ın usûl yönünden verdiği iptal kararından sonra yeniden yeniden soruşturma açılmasının gerekli olmadığı, davacı şirketin belirttiği muafiyet kararının, yapılan başvuru üzerine, 4054 sayılı Kanun'da belirtilen şartların oluşması nedeniyle ileriye yönelik olarak verildiği, dava konusu kararın ise, teşebbüslerin daha önce Kanun'un 4. maddesini ihlâl etmeleri nedeniyle alındığı, ceza yargılamasında verilen takipsizlik kararının, rekabet hukuku kapsamında alınan dava konusu kararlarla bir ilgisinin bulunmadığı, gerek ülkemizde gerekse AB ülkelerinde uygulanan rekabet mevzuatında, para cezasının takdirinde tüm cironun esas alındığı, Danıştay'ın emsal kararlarında da, idarî para cezasının, elde edilen tüm gayri safi gelir üzerinden uygulanması gerektiği yönünde olduğu, nitekim davacı şirketin sahip olduğu ekonomik 'güçle, piyasada önemli bir 'etkiye sahip bulunduğu, bu etkinin temelinde de, marka gücü yattığı, dolayısıyla cezanın tüm gayri safi gelir üzerinden uygulanmasının hukuka uygun bulunduğu, mevzuat hükümlerine göre teşebbüslere gayri safi gelirin %10'una kadar idarî para cezası uygulanabilecekken, davacı şirkete para cezasının %2 oranında uygulandığı, para cezasının fahiş uygulandığı iddiasının gerçeği yansıtmadığı belirtilerek, davanın reddi gerektiği savunulmaktadır.

T.C.  
DANIŞTAY  
ONÜÇÜNCÜ DAİRE  
Esas No : 2007/9916  
Karar No : 2010/4599

Danıştay Tetkik Hâkimi Ahmet EĞERCİ'nin Düşüncesi : Dava dosyasının mevzuat hükümleriyle birlikte incelenmesinden; davacı şirketin koordinatörlüğünde oluşturulan bayilik sistemiyle, aralarında davacı şirketin de bulunduğu teşebbüslerin 4054 sayılı Kanun'un 4. maddesini ihlâl ettikleri açık olduğundan, 4054 sayılı Kanun'un işlem tesis tarihinde yürürlükte bulunan 16. maddesinin ikinci fıkrası uyarınca idarî para cezası verilmesine ilişkin dava konusu Rekabet Kurulu kararında ve verilen para cezasının tahsiline yönelik Kurum işleminde hukuka aykırılık görülmemiştir.

Açıklanan nedenle, davanın reddine karar verilmesi gerektiği düşünülmektedir.

Danıştay Savcısı Birgül KURT'un Düşüncesi :Dava, davacı şirkete, koordinatörlüğünde oluşturulan Siemens bayilik sistemi ve söz konusu sistem sonrası kamu alımlarında gerçekleştirilmiş olan rekabete aykırı eylemler ile entergratörlük sözleşmesi ile Ultranın da bu sisteme dahil edilmesinin, rekabeti sınırlama amaç ve etkilerinin 4054 sayılı Kanun'un 4. maddesinin ihlâl ettiği nedeniyle 2003 yılı cirosunun takdiren %2'si oranında idari para cezası verilmesine ilişkin Rekabet Kurulu'nun 24.4.2007 tarih ve 07-34/349-129 sayılı kararının davacı şirkete ilişkin kısmının ve Kurul kararında belirtilen ceza tutarının ödenmesi gereğine ilişkin 22.6.2002 tarihli işlemin iptali istemiyle açılmıştır.

4054 sayılı Rekabetin Korunması Hakkında Kanun'un 4. maddesinde belirli bir mal veya hizmet piyasasında rekabeti engelleme, bozma ya da kısıtlama amacını taşıyan veya bu etkiyi doğuran yahut doğurabilecek nitelikte olan teşebbüsler arası anlaşmaların, uyumlu eylemlerin ve teşebbüs birliklerinin bu tür karar ve eylemlerinin hukuka aykırı ve yasak olduğu belirtildikten sonra altı bent halinde özelliği olan haller sayılmış, 16 ve 17. maddelerinde ise verilecek idarî para cezaları belirlenmiştir.

Dava dosyasına ekli belgelerin birlikte incelenmesinden; soruşturmada trafik sinyalizasyon sistemlerini üreten firmalar arasındaki rekabet ilişkilerinin incelendiği, trafik sinyalizasyon sistemleri ürün pazarında en önemli alıcıları; Karayolları Genel Müdürlüğü ve belediyeler, bu ürünler ile ilgili alım işlemleri için ihalelere katılanların bir kısmını sistem üreticileri, diğer kısmını ise diğer üreticilerden veya ithalat yoluyla temin eden teşebbüslerin oluşturduğu, Siemens tarafından oluşturulan bayilik sistemi öncesi piyasada üretici veya satıcı olarak yer alan bayilerin, hem Siemensin hem de birbirlerinin rakibi oldukları, bayilik sözleşmelerinin birbirine rakip olan teşebbüsler arasında yapıldığı, böylece daha önce rekabet halinde olan teşebbüslerin birbirleri ile rekabet etmek yerine Siemensin bayisi konumuna geldiği, münhasır bayi uygulaması ile sözkonusu bayilerin kendi aralarındaki, bayilik sözleşmesinin rekabet yasağı hükmü gereğince de bayiler ile Siemens arasındaki rekabetin sonlandırıldığı, Siemensin; tüm bayilerin malları kendisinden temin edeceği düşünüldüğünde, daha iyi fiyat ile daha çok satış yapma ve rekabeti olabildiğince azaltma konusunda, bayilerin ise; kendilerine ayrılan bölgede Siemens ve diğer bayilerin rekabetinden kurtulma ve ihaleleri daha iyi fiyattan kazanma konusunda rekabetin ortadan kaldırılmasından faydalandıkları, Siemens koordinatörlüğünde oluşturulan Siemens bayilik sistemi ve söz

T.C.  
DANIŞTAY  
ONÜÇÜNCÜ DAİRE  
Esas No : 2007/9916  
Karar No : 2010/4599

konusu sistem sonrası kamu alımlarında gerçekleştirilmiş olan rekabete aykırı eylemler ve ek olarak entegratörlük sözleşmesi ile Ultranın da bu sisteme dahil edilmesinin rekabeti sınırladığının tespit edildiği anlaşılmış olup, tespit edilen anlaşma ve eylemlerin 4054 sayılı Kanun'un 4. maddesinin ihlâl ettiği açık olması karşısında, kararın; davacının 4054 sayılı Kanun'un 4. maddesini ihlal ettiğine ilişkin kısmı ve belirtilen ceza tutarının ödenmesi gereğinin bildirilmesine ilişkin işlemde hukuka aykırılık bulunmamaktadır.

Davacı tarafından bireysel muafiyet verildiği halde bu durumun dikkate alınmadığı ileri sürülmüş olup, dava konusu kararda, bayilik ağı oluşturulmadan önce Siemens ile mevcut bayilerin birbirlerine rakip teşebbüsler oldukları göz önüne alınarak söz konusu bayilik sözleşmelerinin yapıldıkları anda Gurup Muafiyeti Tebliğlerinin sağladığı korumadan yararlanamayacağı değerlendirilmesinin yapıldığı, 10.10.2005 tarihli Siemens Sanayi ve Ticaret A.Ş. ile beş teşebbüs arasında kurulan bayilik ilişkisine muafiyet verilmesi istemi üzerine; 06-24/301-69 sayılı 6.4.2006 tarihli kararla; Grup Muafiyeti Tebliği'nden yararlanılamayacağını belirtilmesinden sonra, görülmekte olan bu davaya konu Kararda da saptanan ve rekabet ihlali yaratan hususların düzeltilmesi koşulu ile bayilik ilişkisine bireysel muafiyet tanındığı, 4054 sayılı Kanunun 5. maddesinde yer alan, "muafiyetin bir koşula bağlanmışsa koşulun yerine getirildiği tarihten itibaren geçerli olacağına ilişkin hüküm göz önünde tutulduğunda, koşullu muafiyet verilmeden önceki rekabet ihlallerine ilişkin soruşturma yapılması ve tespit edilen duruma göre 4054 sayılı Yasa hükümlerinin uygulanmasına engel bir durumun bulunmadığı görülmektedir.

Öte yandan; Kurul kararında belirtilen ceza tutarının ödenmesi gereğine ilişkin işlemde, idari para cezasının tebliğinden itibaren üç ay içinde ödeme yapılmasının istenildiği, 4054 sayılı Yasanın 55 maddesinde yer alan kurul kararının kesinleşmeden tasil edilemez kuralının 4971 ve 5234 sayılı Kanunlarla değiştirilmesi sonucunda, idari para cezasının Kurulun nihai kararının tebliğinden itibaren üç ay içinde ödenmesi gerekeceği şeklini aldığı, bayilik sistemi ve ihalelerin yapıldığı tarihteki hükmün lehe olduğu, lehe olan infaz hükmünün uygulanması gerektiği belirtilmiş ise de ;

5326 sayılı Kabahatlar Kanunu'nun 3. maddesinde; "Bu kanunun...genel hükümlerinin idari para cezası veya mülkiyetin kamuya geçirilmesi yaptırımını gerektiren bütün filler hakkında da uygulanacağı; 5. maddesinde; 5237 sayılı Türk Ceza Kanununun zaman bakımından uygulamaya ilişkin hükümlerinin kabahatlar bakımından da uygulanacağı ancak, kabahatlar karşılığında öngörülen idari yaptırımlara ilişkin kararların yerine getirilmesi bakımından derhal uygulama kuralı geçerli olduğu" hükmüne yer verilerek, idari yaptırımlara ilişkin kararların yerine getirilmesi bakımından derhal uygulama kuralı kabul edilmiş olduğundan, ceza tutarın hesaplanmasında yüksek oran uygulandığı iddiası ise, idari para verilirken ağırlaştırıcı ve hafifletici hususların kararda değerlendirildiği görüldüğünden isabetli bulunmamaktadır.

Kararın, İdari para cezası tutarının belirlenmesine ilişkin kısmına gelince;

T.C.  
DANIŞTAY  
ONÜÇÜNCÜ DAİRE  
Esas No : 2007/9916  
Karar No : 2010/4599

4054 sayılı Yasanın işlem tarihinde yürürlükte bulunan 16. maddesinin ikinci fıkrasında yer alan "...yasaklanmış olan davranışları gerçekleştirdiği, bir yıl önceki mali yıl sonunda oluşan yıllık gayri safi gelirinin yüzde onuna kadar para cezası " verilebileceği yolundaki hüküm, 8.2.2008 tarihli ve 26781 sayılı Resmi Gazetede yayınlanarak yürürlüğe giren 5728 sayılı Yasanın 472. maddesi ile "...nihai karardan bir önceki mali yıl sonunda oluşan veya bunun hesaplanması mümkün olmazsa nihai karar tarihine en yakın mali yıl sonunda oluşan ve Kurul tarafından saptanacak olan yıllık gayri safi gelirlerinin yüzde onuna kadar idarî para cezası verilir." şeklinde değiştirilmiş,

Yine 5728 sayılı Yasanın 474. maddesi ile 4054 sayılı Yasanın 55. maddesinde yapılan düzenleme sonucu ise "Kurul kararlarına karşı yargı yoluna başvurulması kararların uygulanmasını ve idarî para cezalarının takip ve tahsilini durdurmaz." kuralı getirilmiştir.

5326 sayılı Kabahatlar Kanunu'nun "Genel Kanun Niteliği" başlıklı 3. maddesinde;

Bu Kanunun; İdari yaptırım kararlarına karşı kanun yoluna ilişkin hükümlerinin, diğer kanunlarda aksine hüküm bulunmaması halinde,

Diğer genel hükümlerinin, idari para cezası veya mülkiyetin kamuya geçirilmesi yaptırımını gerektiren bütün fiiller hakkında da uygulanacağı ;

"Zaman Bakımından Uygulama" başlıklı 5. maddesi ile gönderme yapılan, 5287 sayılı Türk Ceza Kanunu'nun 7. maddesinin (2) numaralı fıkrasında ise; "Suçun işlendiği zaman yürürlükte bulunan kanun ile sonradan yürürlüğe giren kanunların hükümleri farklı ise, failin lehine olan kanun uygulanır ve infaz olunur." hükmü yer almıştır.

İdari para cezasının verilmesine neden olan anlaşmasının 2006 yılında da varlığını sürdürdüğü, Kurulun kararı 2007 yılı içinde alındığı dikkate alındığında, kararın tesis tarih itibariyle yürürlükteki mevzuat uyarınca 2005, kararın verilmesinden sonra yapılan yasal değişiklik uyarınca 2006 yılı, bu mümkün olmazsa karar yılına en yakın yıl esas alınarak idari para cezası hesaplanması gerektiği, Kararda ise 2003 yılını esas alınarak ceza tutarının belirlendiği görülmektedir.

Bu durumda; idari para cezası tutarının belirlenmesine ilişkin olarak hangi yılın esas alınarak idari para cezası verilmesi halinde durumun davacının lehine olduğu hususunun değerlendirilerek, Kurulca yeniden bir karar verilmesinin gerektiği sonucuna ulaşılmaktadır.

Açıklanan nedenlerle kararın davacı şirkete verilen idari para cezası tutarı yönünden iptali, davaya konu diğer kısımları yönünden ise davanın reddi gerekeceği düşünülmektedir.

#### TÜRK MİLLETİ ADINA

Karar veren Danıştay Onüçüncü Dairesi'nce, duruşma için önceden belirlenen 01.06.2010 tarihinde davacı vekili Av. Nazmi Tekin ile davalı Kurum vekili Av. Dr. Nagehan Özseyhan'ın geldiği, Danıştay Savcısının hazır bulunduğu görülmekle açık duruşmaya başlandı. Taraflara usulüne uygun olarak söz verilip dinlendikten ve Danıştay Savcısı'nın düşüncesi alındıktan sonra, taraflara son kez söz verilip duruşma tamamlandı. Dava dosyası incelenerek gereği görüldü;

T.C.  
DANIŞTAY  
ONÜÇÜNCÜ DAİRE  
Esas No : 2007/9916  
Karar No : 2010/4599

Dava; davacı şirketin koordinatörlüğünde oluşturulan bayilik sistemi ve söz konusu sistem sonrası kamu alımlarında (ihalelerde) gerçekleştirilmiş olan rekabete aykırı eylemler suretiyle, 4054 sayılı Rekabetin Korunması Hakkında Kanun'un 4. maddesinin ihlâl edildiği belirtilerek, aynı Kanun'un 16. maddesinin ikinci fıkrası uyarınca idarî para cezası verilmesine ilişkin Rekabet Kurulu'nun 24.04.2007 tarih ve 07-34/349-129 sayılı kararının davacı şirkete yönelik kısımları ile davacı şirkete verilen para cezasının tahsili için tesis edilen 22.06.2007 tarih ve 2165 sayılı işlemin iptali istemiyle açılmıştır.

4054 sayılı Rekabetin Korunması Hakkında Kanun'un 4. maddesinde, "Belirli bir mal veya hizmet piyasasında doğrudan veya dolaylı olarak rekabeti engelleme, bozma ya da kısıtlama amacını taşıyan veya bu etkiyi doğuran yahut doğurabilecek nitelikte olan teşebbüsler arası anlaşmalar, uyumlu eylemler ve teşebbüs birliklerinin bu tür karar ve eylemleri hukuka aykırı ve yasaktır.

Bu haller, özellikle şunlardır:

- Mal veya hizmetlerin alım ya da satım fiyatının, fiyatı oluşturan maliyet, kar gibi unsurlar ile her türlü alım yahut satım şartlarının tespit edilmesi,
- Mal veya hizmet piyasalarının bölüşülmesi ile her türlü piyasa kaynaklarının veya unsurlarının paylaşılması ya da kontrolü,
- Mal veya hizmetin arz ya da talep miktarının kontrolü veya bunların piyasa dışında belirlenmesi,
- Rakip teşebbüslerin faaliyetlerinin zorlaştırılması, kısıtlanması veya piyasada faaliyet gösteren teşebbüslerin boykot ya da diğer davranışlarla piyasa dışına çıkartılması yahut piyasaya yeni gireceklerin engellenmesi,
- Münhasır bayilik hariç olmak üzere, eşit hak, yükümlülük ve edimler için eşit durumdaki kişilere farklı şartların uygulanması,
- Anlaşmanın niteliği veya ticari teamüllere aykırı olarak, bir mal veya hizmet ile birlikte diğer mal veya hizmetin satın alınmasının zorunlu kılınması veya aracı teşebbüs durumundaki alıcıların talep ettiği bir malın ya da hizmetin diğer bir mal veya hizmetin de alıcı tarafından teşhiri şartına bağlanması ya da arz edilen bir mal veya hizmetin tekrar arzına ilişkin şartların ileri sürülmesi..." hükmüne yer verilmiştir.

Bu hükümlerle, belirli bir mal ve hizmet piyasasında doğrudan veya dolaylı olarak rekabeti engelleme, bozma veya kısıtlama amacını taşıyan veya bu etkiyi doğuran yahut doğurabilecek nitelikte olan teşebbüsler arası anlaşmalar, uyumlu eylemler ve teşebbüs birliklerinin bu tür karar ve eylemleri hukuka aykırı bulunarak açıkça yasaklanmıştır.

4054 sayılı Kanun'un davaya konu eylem ve işlem tarihinde yürürlükte bulunan "Para Cezaları" başlıklı 16. maddesinin ikinci fıkrasında ise; bu Kanun'un 4. ve 6. maddesinde yasaklanmış olan davranışları gerçekleştirdiği Kurul kararı ile sabit olanlara, ikiyüz milyon liradan aşağı olmamak üzere, ceza verilecek teşebbüs niteliğindeki gerçek ve tüzel kişiler ile teşebbüs birlikleri ve/veya bu birliklerin üyelerinin bir yıl önceki malî yıl sonunda oluşan ve



T.C.  
DANIŞTAY  
ONÜÇÜNCÜ DAİRE  
Esas No : 2007/9916  
Karar No : 2010/4599

Kurul tarafından saptanacak olan gayri safî gelirinin yüzde onuna kadar para cezası verileceği öngörülmüş olup, maddede yer alan maktu para cezaları her yıl yeniden belirlenmekte ve Rekabet Kurulu tebliğleri ile duyurulmaktadır.

Bu yasal düzenleme karşısında, Rekabet Kurulu'nca 4054 sayılı Kanun'un 4. maddesinde belirtilen yasak fiil ve davranışlarda bulunduğu saptananlara, eylem tarihi dikkate alınarak para cezası verileceği açık olup, para cezası uygulamasının; yasak fiil ve davranışın saptanarak soruşturmanın açıldığı tarihte devam eden ihlaller yönünden, soruşturmanın açıldığı tarihin eylem tarihi olarak kabul edilerek, bu tarihten bir yıl önceki malî yıl sonunda oluşan yıllık gayri safî gelirleri üzerinden, yasak fiil ve davranışın belli bir dönemi kapsadığı, diğer bir deyişle, soruşturmanın açıldığı tarihten önce yasak fiil ve davranışın sona erdiği durumda ise, son eylem tarihinden bir yıl önceki malî yıl sonunda oluşan yıllık gayri safî gelirleri üzerinden yapılması gerekli bulunmaktadır.

Dava dosyası ile Dairemizin E:2006/673 sayılı dava dosyasına ekli işlem dosyasındaki bilgi ve belgelerin birlikte incelenmesinden; davacı şirketin koordinatörlüğünde oluşturulan bayilik sistemi ve söz konusu sistem sonrası kamu alımlarında (malîlerde) gerçekleştirilmiş olan rekabete aykırı eylemler suretiyle, 4054 sayılı Kanun'un 4. maddesinin ihlâli iddiasıyla ilgili olarak Kanun'un 41. maddesi çerçevesinde yürütülen soruşturma sonucunda dava konusu Rekabet Kurulu kararının alındığı, süreç değerlendirildiğinde ise, trafik sinyalizasyon pazarında en önemli alıcıların Karayolları Genel Müdürlüğü ve belediyeler olması itibarıyla, söz konusu sistemlerin asıl müşterisinin kamu kesimi olduğu, bu anlamda piyasadaki rekabetin de genellikle kamunun alımlarını gerçekleştirdiği ihalelerde ortaya çıktığı, Türkiye'de akıllı trafik kontrol sistemlerini az sayıda firmanın ürettiği, Siemens Sanayi ve Ticaret A.Ş. (Siemens)'in bayilik teşkilatını oluşturduğu 2001 yılı öncesinde ise, Siemens'in bayileri olan firmaların da bu alanda üretim yaptıkları ve bu bayilerin birbirleri ile ve Siemens ile rekabet halinde oldukları, bu anlamda Siemens tarafından oluşturulan bayilik sistemi öncesi piyasada üretici veya satıcı olarak yer alan bayilerin, hem Siemens'in hem de birbirlerinin rakibi oldukları, birbirine rakip olan teşebbüslerin bayilik sözleşmeleri imzalanmadan önce üretimlerini bırakarak pazardaki başka bir teşebbüsün bayisi olmak amacıyla görüşmelerde buldukları, Siemens'in teklifini kabul eden 6 rakip teşebbüsle 01.11.2001 tarihinde bayilik sözleşmesinin imzalandığı, bu sözleşmeler ile hem Siemens ile bayilerin arasındaki hem de bayilerin kendi aralarındaki rekabetin ortadan kalktığı, bunun sonucunda, bayilerin üretim araçlarını devretmeleri ve rekabet yasağı karşılığında; hem münhasır bayiliğe hem de Siemens tarafından yapılan ödemelere hak kazandıkları, ancak bayilerin bunların karşılığında yıllık olarak Siemens'e belirli bir alım taahhüdünde buldukları ve teminat verdikleri, havuz uygulaması ve münhasır bayi bölgelerinin dönüşümlü olarak belirlenmesi gibi uygulamaların, herhangi normal bayilik uygulamalarının dışında; kurulan sistemin bozulmaması, bayilerin sistemi sabote etmemesi gibi nedenler ile bayilerin payını eşitlemeyi amaçlayan davranış olduğu, bunun dışında fiyatlar konusunda ise Siemens'in merkezi bir yönlendirmesinden

T.C.  
DANIŞTAY  
ONÜÇÜNCÜ DAİRE  
Esas No : 2007/9916  
Karar No : 2010/4599

bahsetmenin de mümkün olduğu, bayilik sözleşmesi ile her bayiye münhasır bölgeler tahsis edildiği, bir başka deyişle o bölgede Siemens ürünlerinin satışının yalnızca bölge sahibi bayi tarafından gerçekleştirildiği, ancak sözleşmenin söz konusu şartına rağmen bayilerin birçok kez, sözleşme hükümleri uyarınca mal satmalarının yasak olduğu bölgelerdeki ihalelere katılarak teklif verdikleri, bu durumun ilk bakışta ilgili pazarda rekabetçi bir ortamın var olduğu şeklinde yorumlanabileceği, ancak bu ihalelerde de sistem içerisinde yer alan teşebbüsler arasında en iyi teklifin bölge sahibine ait olduğu, bunun amacının, rekabetin ortadan kaldırılarak bütün ihalelerin olabildiğince sistemde yer alan teşebbüslerin kazanmasını sağlamak konusundaki ortak çıkar olduğu, böylece her bayinin, kendi bölgesindeki ihaleyi kazanma konusunda en yüksek şansa ulaşmayı hedeflediği, öte yandan kazanılan her ihalenin Siemens açısından da daha fazla ürün satışı anlamına geldiği, bu çerçevede üretim faaliyetlerini sona erdirdikleri ve zaten az sayıda teşebbüsün yer aldığı ilgili pazardaki yatay rekabeti olumsuz yönde etkileyecek şekilde bayilik sözleşmelerinin yapıldığı, bu nedenle söz konusu bayilik sözleşmeleri her ne kadar görünürde dikey anlaşma niteliğine bürünürümeye çalışılsa da, esas itibarıyla sözleşmelerin yatay etkiler içerdiği, Siemens'in 2001 yılında 6 teşebbüs ile oluşturduğu bayilik sistemine, 2003 yılında son olarak Ultra Ulaşım ve Trafik Sanayi ve Ticaret Ltd. Şti. (Ultra) firmasının da eklendiği, bu firmanın, entegratörlük sözleşmesi öncesi piyasada üretim yapan ve hem Siemens'in hem de bayilerin rakibi olan bir teşebbüs olduğu, Ultra'nın bayilik sistemine dahil edilmesinin, Siemens ile Ultra arasında entegratörlük sözleşmesi akdedilerek yerine getirildiği, Ultra'nın bayiler üzerinde oluşturduğu rekabetçi baskının, Ultra'nın da bu sisteme dahil olmasıyla çözümlenmeye çalışıldığı, Siemens ile bayiler arasında yapılan sözleşmelerin bayilik sözleşmesi ötesinde, 4054 sayılı Kanun'un 4. maddesi anlamında rekabeti kısıtlamak amacıyla rakipler arasında akdedilen bir anlaşma olduğu sonucuna ulaşıldığı, Rekabet Kurulu'nca cezanın takdirinde, hafifletici neden olarak teşebbüsün soruşturma sürecinde göstermiş olduğu davranışların ve sözleşmelerde yapmış olduğu değişikliklerin, ağırlaştırıcı olarak ise ihlâlin niteliği, davacı şirketin ihlâllerin oluşmasındaki rolü ile ekonomik ve finansal gücünün dikkate alındığı anlaşılmaktadır.

Bu durumda; işlem dosyasında yer alan bilgi ve belgeler karşısında, davacı şirketin koordinatörlüğünde oluşturulan bayilik sistemiyle, aralarında davacı şirketin de bulunduğu teşebbüslerin 4054 sayılı Kanun'un 4. maddesini ihlâl ettikleri açık olduğundan, Rekabet Kurulu'nca usulüne uygun olarak yürütülen soruşturma sonucunda davacı şirkete, 4054 sayılı Kanun'un işlemin tesis edildiği tarihte yürürlükte bulunan 16. maddesinin ikinci fıkrası uyarınca 2003 yılı gayri safi geliri üzerinden %2 (yüzde iki) oranında idarî para cezası verilmesine ilişkin dava konusu Rekabet Kurulu kararında ve verilen para cezasının tahsiline yönelik Kurum işleminde hukuka aykırılık bulunmamaktadır.

Davacı şirket tarafından, şirketin tüm gayri safi geliri üzerinden para cezası uygulanmasının hatalı olduğu, şirketin cezaya özgü işkolundan elde edilen ciro esas alınarak para cezası verilmesi gerektiği ileri sürülmekte ise de; 4054 sayılı Kanun'un davaya konu

T.C.  
DANIŞTAY  
ONÜÇÜNCÜ DAİRE  
Esas No : 2007/9916  
Karar No : 2010/4599

eylem ve işlem tarihinde yürürlükte bulunan 16. maddesinin ikinci fıkrasında, "...bir yıl önceki malî yıl sonunda oluşan ve Kurul tarafından saptanacak olan yıllık gayri safî gelirin yüzde onuna kadar para cezası verilebileceği" hükme bağlanmış olup, anılan yasal düzenlemedeki, "gayri safî gelir" kavramı ile teşebbüsün pazar içindeki gücünü esas alan bir yaklaşım sergilendiğinden, bu nedenle gayri safî gelir unsurları arasında bir ayrıma gidilmediğinden, davacı şirket tarafından elde edilen gayri safî gelir üzerinden para cezası verilmesinde 4054 sayılı Kanun'a aykırılık görülmemiştir.

Davacının diğer iddiaları da dava konusu işlemi sakatlar nitelikte bulunmamıştır.

Açıklanan nedenlerle; davanın reddine, aşağıda dökümü yapılan 128,40-TL yargılama giderlerinin davacı üzerinde bırakılmasına, Avukatlık Asgari Ücret Tarifesi uyarınca 2.000-TL avukatlık ücretinin davacıdan alınarak davalıya verilmesine, 02.06.2010 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.

Başkan	Üye	Üye	Üye	Üye
Faruk	Turan	Zümrüt	Taci	Gürsel
ÖZTÜRK	KARAKAYA	ÖDEN	BAYHAN	MEKİK

YARGILAMA GİDERLERİ :  
Toplam Harç : 68,40-TL  
Posta Gideri : 60,00-TL  
TOPLAM :128,40-TL

